

KRYTERIA SZCZEGÓŁOWE NA POSZCZEGÓLNE OCENY

OCENA „CELUJĄCA”:

1. Uczeń spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej.
2. Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych.
3. Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową.
4. Angażuje się w prace pozalekcyjne np. gazetki religijne, montaż sceniczne, pomoce katechetyczne itp..
5. Uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej.
6. Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie przedmiotem nie budzi żadnych zastrzeżeń.
7. Jego praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność.

O ocenie celującej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

OCENA „BARDZO DOBRA”:

1. Uczeń opanował pełny zakres wiedzy, postaw i umiejętności określony poziomem nauczania religii.
2. Umiejętnie wykorzystuje wiadomości w teorii i praktyce oraz wyjaśnia zjawiska bez ingerencji nauczyciela.
3. Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi.
4. Cechuje go pełna znajomość modlitw i prawd wiary.
5. Systematycznie prowadzi Karty Pracy i odrabia prace domowe.
6. Aktywnie uczestniczy w religii.
7. Jest pilny, systematyczny, zainteresowany przedmiotem,

O ocenie bardzo dobrej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

OCENA „DOBRA”:

1. Wiadomości i umiejętności ucznia przewidziane programem nauczania nie są pełne dla danego etapu nauczania, ale wiele umiejętności ma charakter złożony i samodzielny.
2. Stosuje wiedzę w sytuacjach teoretycznych i praktycznych podanych przez nauczyciela.

3. Podczas wypowiedzi nie popełnia rażących błędów.
4. Wykazuje się dobrą znajomością modlitw i prawd wiary.
5. W zeszycie posiada wszystkie notatki i prace domowe.
6. Stara się być aktywnym podczas lekcji.

O ocenie dobrej mogą przesądzić także inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

OCENA „DOSTATECZNA”:

1. Wiadomości i umiejętności ucznia są na poziomie podstawowych wiadomości i umiejętności przewidzianych programem nauczania dla danego etapu i wystarczą do pomyślnego dalszego uczenia się.
2. Poprawnie rozumie podstawowe uogólnienia oraz wyjaśnia ważniejsze zjawiska z pomocą nauczyciela.
3. Przy pomocy nauczyciela potrafi wykorzystać wiadomości do celów praktycznych i teoretycznych.
4. W przekazywaniu wiadomości z religii popełnia błędy.
5. Wykazuje się podstawową znajomością modlitw i prawd wiary.
6. W jego Kartach Pracy występują braki notatek, prac domowych.
7. Prezentuje przeciętną pilność, systematyczność i zainteresowanie przedmiotem.

O ocenie dostatecznej mogą przesądzić także inne indywidualne uwarunkowania danego ucznia.

OCENA „DOPUSZCZAJĄCA”:

1. Uczeń opanował elementarne wiadomości i umiejętności programowe przewidziane dla danego etapu edukacyjnego; są to wiadomości i umiejętności bardzo przystępne, proste i praktyczne.
2. Prezentuje mało zadowalający poziom postaw i umiejętności.
3. Nie potrafi stosować wiedzy, nawet przy pomocy nauczyciela.
4. Podczas przekazywania wiadomości popełnia liczne błędy.
5. Posiada Karty Pracy z licznymi brakami notatek i zadań.
6. Ma problemy ze znajomością modlitw i prawd wiary.
7. Jego zainteresowanie przedmiotem budzi zastrzeżenia.

O ocenie dopuszczającej mogą przesądzić także inne indywidualne cechy, postawy i braki obserwowane u ucznia.

OCENA „NIEDOSTATECZNA”:

1. Uczeń wykazuje rażący brak wiadomości programowych.
2. Nie potrafi zastosować zdobytej wiedzy.
3. Podczas przekazywania informacji popełnia bardzo liczne błędy.
4. Nie wykazuje się znajomością modlitw i prawd wiary.
5. Nie posiada Kart Pracy lub zazwyczaj nie przynosi ich na lekcję.
6. Wykazuje brak zainteresowania przedmiotem.
7. Nie chce korzystać z pomocy nauczyciela.

**PLAN PRACY Z RELIGII W KLASIE VI
OPRACOWANY WEDŁUG PROGRAMU AZ-2-01/18**

Lp.	Temat lekcji	Cele katechetyczne – wymagania ogólne	Treści nauczania – wymagania szczegółowe			Metody i techniki	Środki dydaktyczne	Korelacja z edukacją szkolną	Podstawa programowa
			Wiedza Uczeń:	Umiejętności Uczeń:	Postawy Uczeń:				
1.	Relacje wiary i wiedzy	Ukazanie różnych sposobów poznawania Boga, siebie i świata.	Wyjaśnia relacje pomiędzy wiarą a rozumem. Wymienia argumenty przemawiające za racjonalnością wiary.	Wymienia poglądy dotyczące istnienia Boga. Podaje argumenty za brakiem sprzeczności między wiarą a wiedzą (naukami przyrodniczymi).	Potrafi uargumentować swoją wiarę. Poszerza swoją wiedzę religijną. Podejmuje praktyki religijne w trosce o rozwój swojej wiary.	Opowiadanie, rozmowa kierowana, praca z tekstem biblijnym, projekcja filmu, praca z podręcznikiem i kartami pracy.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, projektor.	Język polski: wrażliwość na piękno, rozróżnianie dobra i zła, poszukiwanie prawdy. Nauki przyrodnicze, filozofia: poznawanie opinii autorytetów w świecie nauki na temat wiary. Słownictwo religijne: ateizm, agnostycyzm, fideizm.	A.2.
2.	Człowiek i jego godność	Ukazanie podstawy godności człowieka. Uzasadnienie, dlaczego każdy człowiek ma swoją godność.	Definiuje pojęcie godności człowieka. Wyjaśnia, dlaczego każdemu człowiekowi należy okazywać szacunek. Poprawnie analizuje biblijny opis stworzenia człowieka.	Omawia chrześcijańską koncepcję godności człowieka. Podaje przykłady okazywania szacunku drugiemu człowiekowi. Uzasadnia, dlaczego każdemu człowiekowi należy się szacunek.	Kształtuje postawę szacunku względem siebie i bliźnich. Okazuje wrażliwość na krzywdę i cierpienie drugiego człowieka. Stara się żyć według przykazania miłości.	Pogadanka, rozmowa kierowana, analiza tekstu wypowiedzi i fragmentu biblijnego, praca z podręcznikiem, dialog, projekcja filmu, praca w grupach, praca indywidualna, uzupełnianie luk w tekście.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, film oraz projektor (opcjonalnie), kartki papieru lub blok rysunkowy, kredki, flamastry, odtwarzacz płyt CD lub gitara, nagranie mp3.	Język polski: wrażliwość na piękno, rozróżnianie dobra i zła, poszukiwanie prawdy, kształtowanie umiejętności argumentacji. Zajęcia artystyczne: projektowanie przestrzenne, rysunek, szkicowanie, ekspresja poprzez sztukę, nauka piosenki. Słownictwo religijne: godność, koncepcja, stworzenie człowieka, szacunek.	A.5.
3.	Misja kapłańska, prorocka i królewska	Ukazanie, że wspólnota Kościoła jest znakiem obecności Boga w słowie Bożym	Wskazuje na słowo Boże i sakramenty jako znaki obecności Boga we wspólnocie	Określa, jakie podjąć działania, by uczestniczyć w potrójnej misji Chrystusa. Uzasadnia, że	Przejawia postawę wdzięczności Bogu za sakrament chrztu św. Przestrzega w życiu zobowiązań	Opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, praca w grupach, piosenka.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, nagrane opowiadanie i piosenka, plansza (szary papier) lub	Język polski: poszukiwanie prawdy na przykładzie lektur i filmów wskazanych przez uczniów. Wychowanie do życia	A.13. E.2. F.2.

		i w sakramentach. Ukazanie, że każdy chrześcijanin uczestniczy w potrójnej misji Jezusa.	Kościola. Wyjaśnia znaczenie misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej. Wskazuje, że udział w liturgii Kościoła jest wyrazem realizacji potrójnej misji Jezusa.	modlitwa, głoszenie słowa Bożego oraz miłość Pana Boga i ludzi jest wypełnieniem potrójnej misji Jezusa.	wynikających z chrztu św.		tablica.	w rodzinie: szacunek do członków rodziny i wyrażanie im wdzięczności. Słownictwo religijne: prawda, chrzest, kapłan, król, prorok.	
4.	Rodzina – domowy Kościół	Ukazanie rodziny jako domowego Kościoła, w którym dziecko uczy się miłości do Jezusa. Ukazanie rodziny jako wzoru wspólnoty, w której dziecko może rozwijać swoją wiarę w Boga.	Określa, które z sakramentów świętych czynią z jego rodziny domowy Kościół. Wyjaśnia, dlaczego rodzina jest miejscem wychowania i rozwoju relacji społecznych.	Uzasadnia potrzebę naśladowania rodziców w rozwoju życia duchowego. Określa wartość praktyk religijnych w domowym Kościele.	Okazuje wdzięczność rodzicom za przekazywaną wiarę. Włącza się aktywnie w życie rodziny i Kościoła. Podejmuje wysiłek wzmacniania więzi miłości w rodzinie.	Analiza tekstu biblijnego, pokaz, rozmowa kierowana, pogadanka, gra dydaktyczna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, KKK, węgielki do rozpalania kadzidła, świece, zapalki, zdjęcia ludzi modlących się, pomagających sobie, przebaczących, przystępujących do sakramentów (różnych) i do sakramentu małżeństwa, zdjęcie małego dziecka, zdjęcie chrztu dziecka, kartony w kształcie płomieni z napisami: MIŁOŚĆ, WIARA, karton z napisem: RODZINA, kwiaty wycięte z kolorowego papieru.	Język polski: wrażliwość na piękno, odróżnianie dobra od zła, przykłady wartości fundamentalnych dla relacji międzyludzkich. Wychowanie do życia w rodzinie: szacunek dla członków rodziny i wyrażanie im wdzięczności, szacunek dla wspólnoty Kościoła. Słownictwo religijne: piękno, dobro, prawda, chrzest, wspólnota.	E.1. E.2.
5.	Zaangażowanie w życie	Rozwijanie w uczniach zainteresowań	Wymienia podstawowe cechy	Wyjaśnia, kiedy posiadane dary i talenty budują	Wyraża wdzięczność za otrzymane dary	Prezentacja prac, praca z tekstem i rozmowa	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, tablica	Język polski: wrażliwość na piękno, rozróżnianie dobra i zła, przykłady	E.2. F.2.

	wspólnoty Kościoła	różnorodnymi aspektami życia Kościoła lokalnego. Ukazanie dynamiki budowania jedności wspólnoty poprzez wykorzystywanie różnorodnych darów i charyzmatów powierzonych wiernym.	dynamicznego obrazu wspólnoty kościelnej jako procesu jednoczenia wewnętrznej różnorodności Kościoła. Omawia znaczenie różnorodnych darów, charyzmatów i posług we wspólnocie kościelnej. Przedstawia własne możliwości angażowania się w budowanie wspólnoty wiary.	wspólnotę, a kiedy ją burzą. Uzasadnia potrzebę odpowiedzialności za otrzymane dary i posługi w swojej parafii.	i talenty. Daje świadectwo, jakie dary od Boga udało mu się odkryć dzięki zaangażowaniu w wybraną grupę parafialną. Wymienia zobowiązania wynikające z chrztu św.	w parach, opowiadanie, pogadanka, czytanie ze zrozumieniem tekstów biblijnych, praca z katechizmem, dynamika sieci wzajemnych powiązań we wspólnocie wiary.	lub plakat oraz przybory do pisania, tekst pieśni pt. <i>Jeden chleb</i> , dwa kolorowe kłęбки włóczki wystarczająco długiej, aby połączyć siecią całą klasę.	wartości fundamentalnych dla relacji międzyludzkich. Wychowanie do życia w rodzinie: szacunek dla członków rodziny i wyrażanie im wdzięczności, szacunek dla wspólnoty eklezjalnej i narodowej. Słownictwo religijne: piękno, dobro, prawda, chrzest, kapłan, wspólnota.	
6.	Chrześcijanin w szkole	Ukazanie postaw chrześcijańskich w życiu szkolnym. Wskazanie na różne formy zaangażowania się w życie chrześcijańskie w szkole.	Określa, jakie postawy powinien przejawiać chrześcijanin w szkole. Podaje przykłady różnych form zaangażowania się w życie chrześcijańskie w szkole. Wyjaśnia znaczenie dawania świadectwa bycia chrześcijaninem	Omawia znaczenie angażowania się w różne formy życia chrześcijańskiego w szkole. Wymienia przykłady postaw świadczących o byciu chrześcijaninem w środowisku szkolnym. Uzasadnia, co to znaczy być chrześcijaninem w szkole.	Angażuje się w różne formy życia chrześcijańskiego w szkole. Daje świadectwo bycia chrześcijaninem w szkole. Rozwija swoje talenty i zainteresowania, dzieląc się nimi podczas zajęć na różnych kółkach zainteresowań. Okazuje wrażliwość na potrzeby innych.	Pogadanka, rozmowa kierowana, analiza tekstu wypowiedzi i fragmentu biblijnego, praca z podręcznikiem, dialog, projekcja filmu, praca indywidualna, praca w grupach, szukanie słów zaczynających się od liter podanego hasła.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, projektor, zeszyty, komputer, nagranie mp3.	Język polski: analiza tekstu biblijnego, poszukiwanie prawdy, rozróżnianie dobra i zła, kształtowanie umiejętności argumentacji. Zajęcia artystyczne: projekcja i analiza filmu, nauka piosenki. Słownictwo religijne: świadectwo życia, postawa chrześcijańska, prawda, szacunek.	E.1. C.2.

			w środowisku, w którym przebywa.						
7.	Święty Jan Paweł II – zatroskany o miłość Ojczyzny	Ukazanie św. Jana Pawła II jako kochającego syna Ojczyzny i wzoru patriotyzmu. Przekazanie wiedzy na temat źródeł jego miłości do Ojczyzny.	Wyjaśnia, że Pan Jezus należał do narodu żydowskiego, kochał swoją doczesną Ojczyznę, zachowywał tradycje i zwyczaje ojczyste. Podaje wybrane wypowiedzi i wymienia wydarzenia z życia św. Jana Pawła II, które wskazują na jego miłość do Ojczyzny. Definiuje pojęcia „patriotyzm” i „patriota”.	Uzasadnia, dlaczego mamy kochać Ojczyznę. Wskazuje motywy modlitwy za Ojczyznę. Określa, jakie podjąć działania, aby rozwijać miłość do Ojczyzny.	Okazuje wdzięczność za św. Jana Pawła II i Polskę. Zachowuje tradycje i zwyczaje ojczyste. Wyjaśnia, że poprzez naśladowanie św. Jana Pawła II, czyli modlitwę i uczciwą pracę, solidne podejście do nauki, pracę nad własnym charakterem, przygotowuje się do służby Ojczyźnie.	Rozmowa kierowana, pogadanka, analiza tekstu i obrazu filmowego, praca z tekstem, praca w grupach, śpiew.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, film z przemówieniami Jana Pawła II lub zdjęcie Jana Pawła II całującego ziemię ojczystą, teksty z nauczania Jana Pawła II, plansze z elementami definicji patriotyzmu i patrioty, wiersz pt. <i>Katechizm polskiego dziecka</i> z prezentacją multimedialną, obraz Jana Pawła II na konturze mapy Polski.	Język polski: wrażliwość na prawdę, dobro i piękno, odróżnianie dobra od zła, przykłady wartości fundamentalnych dla relacji międzyludzkich. Wychowanie do życia w rodzinie: szacunek i wdzięczność dla członków rodziny, wspólnoty Kościoła i wspólnoty narodu. Słownictwo religijne: piękno, dobro, prawda, wspólnota, miłość do Ojczyzny, ojczyzna w niebie.	E.4.
8.	Samuel – prorok słuchający Bożego słowa	Ukazanie historii proroka Samuela, który przez całe życie słuchał słowa Bożego i je wypełniał. Kształtowanie postawy słuchania Pisma Świętego – słowa Bożego, które jest zawsze aktualne dla każdego.	Opowiada dzieje proroka Samuela oraz narodu wybranego na przełomie epoki sędziów i królestwa Izraela. Poprawnie analizuje fragment 1 Sm 3,1-21. Definiuje pojęcie „prorok”. Wymienia różne	Charakteryzuje osobę (instytucję) proroka w Starym Testamencie oraz dokonuje podziału na proroków większych i mniejszych. Tłumaczy, dlaczego sens wydarzeń związanych z Samuelem jest nadal aktualny. Wymienia	Okazuje szacunek wobec słowa Bożego. Uważnie słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem. Podejmuje refleksję nad słowem Bożym. Naśladuje proroka Samuela, który słuchał słowa Bożego i realizował je w swoim życiu.	Rozmowa kierowana, wykład, pogadanka, analiza tekstu Pisma Świętego, analiza tekstu literatury pięknej, słuchanie różnych dźwięków, recepta, losowanie fragmentów Pisma Świętego.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, projektor, odtwarzacz dźwięku, formularz recepty, tekst <i>Lament nieczytanej Biblii</i> Romana Brandstaettera, filmiki: <i>Jak działa słuch?, Ile lat ma twój słuch? Zbadaj w tym filmiku!, Exonewsy #10 – Jak usłyszeć</i>	Język polski: Biblia, analiza tekstów literackich, umiejętność budowania słownych i pisemnych form wypowiedzi. Historia: starożytny Izrael (przełom epoki sędziów i królestwa Izraela). Biologia: budowa ucha ludzkiego i jego funkcje. Słownictwo religijne: prorok, epoka sędziów.	A.11. E.4.

			sposoby przemawiania Boga do człowieka.	przeszkody uniemożliwiające usłyszenie Boga. Tłumaczy, w jaki sposób można realizować usłyszane słowo Boże.			<i>głos Boga?</i> , Ks. Jakub Bartczak <i>Pismo Święte (prod. Jot / Screeptum)</i> , słoik z cytatami z Pisma Świętego.		
9.	Król Dawid Bożym wybrańcem	Ukazanie historii króla Dawida, Bożego wybrańca, który całym swoim życiem wychwalał wszechmocnego Boga.	Przedstawia podstawowe wydarzenia z życia króla Dawida. Opowiada treść Psalmu 23.	Wymienia Boże interwencje w życiu króla Dawida i współczesnego człowieka. Interpretuje Psalm 23.	Wyraża wdzięczność Bogu za Jego obecność w życiu. Świadczy o wszechmocy Boga i chce być Jego rycerzem.	Praca z podręcznikiem, analiza tekstu biblijnego, dialog z uczniami.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, prezentacja multimedialna obrazująca rycerza i elementy zbroi, opowiadanie o królu Maciusiu I, piosenka <i>Gdy Boży Duch wypełnia mnie</i> , nagrania fragmentu Listu św. Pawła Ef 6,13-18.	Język polski: biblijne proroctwa – znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach proroctw. Historia: cywilizacja starożytna Izraela. Słownictwo religijne: prorok, król, świątynia, psalmy.	A.11. E.4.
10.	Król Salomon – roztropny władca Izraela	Ukazanie Bożej mądrości na przykładzie życia króla Salomona. Kształtowanie postawy mądrości na wzór króla Salomona.	Wymienia podstawowe wydarzenia z życia Salomona. Opowiada historię dwóch kobiet, które miały po jednym niemowlęciu.	Wyjaśnia, że mądrość to Boży dar, a zarazem jeden z przymiotów Boga. Uzasadnia potrzebę kształtowania mądrości przez otwarcie się na dary Ducha Świętego.	Wyraża wdzięczność za obecność Boga w swoim życiu. Uważnie słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte. Kształtuje postawę mądrości na wzór króla Salomona.	Pogadanka, elementy wykładu, praca z tekstem – list do Boga.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, słuchowisko <i>Mądrość i rozum</i> , układanka „Zioła i chwasty”.	Język polski: biblijne teksty – znaczenia dosłowne i przenośne. Historia: cywilizacja starożytna Izraela. Słownictwo religijne: prorok, król, świątynia, mądrość.	A.11. E.4.
11.	Izajasz – ewangelista Starego Testamentu	Ukazanie staro-testamentalnych zapowiedzi Mesjasza zawartych w proroctwie	Charakteryzuje postać proroka Izajasza. Wyjaśnia pojęcia: prorok, Mesjasz,	Omawia, na czym polega obecność Pana Boga w słowie Bożym, sakramentach, modlitwie.	Regularnie przystępuje do sakramentów świętych. Uważnie słucha Słowa Bożego.	Rozmowa kierowana, dyskusja, praca z podręcznikiem, analiza tekstu biblijnego, praca	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, projektor, komputer, plakat, lekcjonarz mszalny t. 1.	Język polski: biblijne proroctwa – znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach proroctw. Historia: cywilizacja starożytna Izraela,	A.11. E.4.

		Izajasza oraz ich aktualności.	Emmanuel, ewangelista Starego Testamentu. Opisuje ogólnie sytuację w Izraelu przed narodzeniem Chrystusa.	Wyjaśnia, że proroctwa odnoszące się do narodzenia Chrystusa są aktualne.		w grupach.		kultura. Słownictwo religijne: prorok, Mesjasz, Emmanuel, ewangelista Starego Testamentu, lekcjonarz.	
12.	Jeremiasz – prorok Bożej sprawiedliwości i miłosierdzia	Ukazanie misji proroka Jeremiasza jako realizacji Bożego planu zbawienia i jego aktualności.	Przedstawia podstawowe informacje o Jeremiaszu i jego zadaniach. Wyjaśnia, dlaczego misja Jeremiasza jest aktualna.	Wyjaśnia znaczenie imienia Jeremiasz. Uzasadnia, że zło i grzech są zgubne dla człowieka.	Reaguje na złe postępowanie: swoje i rówieśników. Prosi o pomoc Pana Boga w trudnych chwilach życia.	Rozmowa kierowana, dyskusja, praca z tekstami biblijnymi, praca z podręcznikiem, uzupełnianie kart pracy, prezentacja multimedialna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, rzutnik	Język polski: biblijne proroctwa – znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach proroctw. Historia: cywilizacja starożytna Izraela. Słownictwo religijne: świątynia, Mesjasz, lud Boży.	A.11. E.4.
13.	Jozjasz – król sprawiedliwy i pobożny	Ukazanie Królestwa Judy za czasów króla Jozjasza. Wskazanie na konieczność rozwijania kultu Bożego i niebezpieczeństwo bałwochwalstwa.	Opisuje kontekst rządów króla Jozjasza. Przedstawia obszary odbudowy Królestwa Judy. Wskazuje na znaczenie słowa Bożego w dziejach narodu wybranego. Omawia, czym jest bałwochwalstwo, i wyjaśnia, że jest ono aktualne.	Podjeżdża refleksję nad niebezpieczeństwem bałwochwalstwa. Wyjaśnia potrzebę adoracji i kultu Bożego.	Troszczy się o kształtowanie prawego sumienia. Pielęgnowuje regularną modlitwę.	Rozmowa kierowana, wykład, praca z tekstem biblijnym, praca z podręcznikiem, uzupełnianie kart pracy, praca własna ucznia.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, projektor, komputer.	Język polski: przykład poświęcenia dla wartości wyższych. Historia: cywilizacja starożytna Izraela. Słownictwo religijne: świątynia, przymierze, król, Pascha, bałwochwalstwo.	A.11.
14.	Ezechiel – Boży przewodnik na czas niewoli	Ukazanie wydarzeń historii zbawienia w Starym Testamencie – na	Przedstawia postać i niektóre elementy życia i działalności proroka	Ocenia krytycznie fałszywe współczesne proroctwa. Wyjaśnia, że	Uważnie słucha słowa Bożego. Podjeżdża refleksję nad słowem Bożym. Pogłębia swoją	Rozmowa kierowana z elementami pogadanki, analiza tekstu	Podręcznik ucznia, karty pracy, laptop, rzutnik, tablica.	Język polski: teksty biblijne – interpretacja tekstów, czytanie ze zrozumieniem. Historia: starożytne	A.11. E.4.

		<p>przykładzie misji proroka Ezechiela – jako realizacji Bożego planu zbawienia. Ukazanie wydarzeń i postaci proroka Ezechiela jako wciąż aktualnych. Wychowanie do słuchania Pisma Świętego jako słowa Bożego, które jest zawsze aktualne i skierowane dla każdego człowieka.</p>	<p>Ezechiela (przed niewolą babilońska i w czasie jej trwania). Opisuje ogólnie sytuację w Izraelu przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (VII i VI w. przed Chr.) Wyjaśnia, że słowa kierowane do Izraela przez proroka Ezechiela są aktualne.</p>	<p>przesłanie płynące z wydarzeń i słowa głoszone przez postaci Starego Testamentu są wciąż aktualne.</p>	<p>relację z Panem Bogiem, starając się naśladować postacie biblijne.</p>	<p>biblijnego, praca indywidualna, wykład.</p>		<p>cywilizacje Izraela i Babilonii. Słownictwo religijne: prorok, świątynia, lud Boży, niewola babilońska.</p>	
15.	<p>Machabeusze – obrońcy wiary i tradycji ojców</p>	<p>Przedstawienie genezy i przebiegu powstania Machabeuszy. Ukazanie istoty i form patriotyzmu.</p>	<p>Wymienia zarówno polityczne, jak i religijne przyczyny wybuchu powstania Machabeuszy. Podaje chronologię przebiegu powstania Machabeuszy. Charakteryzuje postawę Machabeuszy lub przekonuje, że Machabeusze byli obrońcami wiary, tradycji i wolności narodu</p>	<p>Ocenia postawę Machabeuszy jako obrońców wiary i tradycji narodu wybranego. Podaje przykłady troski o wiarę i ojczyznę we współczesnych realiach. Interpretuje fragment tekstu biblijnego (2 Mch 7,23).</p>	<p>Wzoruje się na odwadze Machabeuszy jako obrońców wiary i tradycji narodu wybranego. Troszczy się o wiarę i ojczyznę we współczesnych realiach. Dziękuje za męczenników za wiarę.</p>	<p>Opowiadanie, rozmowa kierowana, praca z tekstem biblijnym, projekcja filmu, piosenka, praca z podręcznikiem i kartami pracy.</p>	<p>Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, Internet, projektor, plik z prezentacją i nagraniem piosenki, plik graficzny.</p>	<p>Język polski: przykład poświęcenia dla wartości wyższych. Historia: starożytny Izrael.</p>	A.11.

			<p>wybranego. Wyjaśnia, na czym polega zmartwychwstanie zapowiadane w 2 Mch. Opowiada o wierności Machabeuszy. Podaje podstawowe fakty związane z powstaniem warszawskim.</p>						
16.	<p>Hiob – wzór męskiej wiary, odwagi i cierpliwości</p>	<p>Ukazanie postawy Hioba jako wzoru męskiej wiary, odwagi i cierpliwości wobec cierpienia i nieszczęść. Ukazanie bezgranicznego zaufania Bogu jako istoty chrześcijaństwa.</p>	<p>Streszcza historię Hioba. Opisuje postawę Hioba wobec nieszczęść, które go spotkały. Wyjaśnia, że Hiob był wzorem dla Żydów cierpiących niewinnie podczas niewoli babilońskiej. Wskazuje, że Hiob jest uważany za prefigurację (figurę) Chrystusa. Wyjaśnia postawę chrześcijanina (stanowisko Kościoła) wobec cierpienia, zła i nieszczęść.</p>	<p>Wyjaśnia, że przesłanie związane z wydarzeniami, które przeżył Hiob, oraz jego postawą są wciąż aktualne. Podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść. Wymienia sposoby przeciwstawienia się złu i cierpieniu.</p>	<p>Podjeżdżuje refleksję nad stosunkiem do cierpienia w świetle słowa Bożego. Pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postawę Hioba wobec cierpienia i nieszczęść. Pomaga ludziom cierpiącym i potrzebującym.</p>	<p>Rozmowa kierowana, wykład, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, analiza tekstu piosenki, oglądanie filmików, praca z kartami pracy, burza mózgów, metoda Parmenidesa.</p>	<p>Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, projektor, filmiki: <i>Nick Wojcik Lektor</i>; <i>Nick Vujicic – something more (Napisy_PL)</i>; Jacek Kaczmarski, <i>Dzieci Hioba</i>; <i>Wykorzystaj cierpienie – film motywacyjny</i>; ilustracje: Holocaust (Auschwitz-Birkenau), trzęsienie ziemi na Oceanie Indyjskim w 2004 r. (tsunami); czarna śmierć (epidemia dżumy w XIV w.).</p>	<p>Język polski: Księga Hioba, analiza tekstów literackich, umiejętność budowania słownych i pisemnych form wypowiedzi. Biologia: powstawanie zjawiska tsunami. Historia: starożytny Izrael (niewola babilońska), Holocaust (II wojna światowa); czarna śmierć (epidemia dżumy w XIV w.).</p>	<p>A.11. C.1.</p>
17.	Jezus	Zapoznanie z	Podaje treść	Wskazuje na	Odkrywa we	Rozmowa,	Pismo Święte,	Język polski: biblijne	A.5.

	Chrystus obiecany Mesjaszem	obietnicami mesjańskimi. Umocnienie zaufania, że Bóg zawsze jest wierny swoim obietnicom.	obietnic mesjańskich, wyrażonych przez adwentowe antyfony. Wyjaśnia znaczenie misji proroków. Uzasadnia, że obietnice mesjańskie służyły przygotowaniu ludu Bożego na przyjście Zbawiciela.	związek tekstów liturgicznych z przekazem biblijnym. Wyjaśnia biblijną symbolikę. Uzasadnia potrzebę odpowiedzialności i za składane obietnice.	własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. Uważnie słucha słowa Bożego. Wzmacnia swoje zaufanie do Bożych obietnic.	opowiadanie, pogadanka, analiza tekstów biblijnych i liturgicznych, przygotowanie plakatu w małych grupach, praca z katechizmem.	podręcznik ucznia, karty pracy, kartki formatu A3 lub A4 na każdą ławkę, przybory do rysowania lub malowania, taśma samoprzylepna lub inny środek służący przymocowaniu plakatów do tablicy / klasowej gazetki.	proroctwa – znaczenia dosłowne i przenośne, metaforyczne i symboliczne. Historia: historyczność Jezusa, cywilizacja starożytna Izraela. Słownictwo religijne: prorok, obietnice mesjańskie, Mesjasz, Emmanuel, lekcjonarz.	A.13.
18.	Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie	Wyjaśnienie tajemnicy wcielenia Słowa Bożego.	Opowiada perykopę ewangeliczną o zwiastowaniu. Wyjaśnia znaczenie terminów: „zwiastowanie”, „dogmat”. Wymienia dogmaty maryjne i omawia ich treść.	Wyjaśnia, dlaczego słowo Boże jest wezwaniem ze strony Boga i drogowskazem w kształtowaniu życia chrześcijanina. Wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo, Wieczyste Dziewictwo, Niepokalane Poczucie, Wniebowzięcie. Przekonuje, że należy układać swoje życie według wskazań słowa Bożego	Wyraża wdzięczność Bogu za dar wcielenia. Przyjmuje postawę szacunku wobec Maryi za Jej wielką rolę we wcieleniu Chrystusa. Odkrywa we własnym życiu wolę Bożą i wypełnia ją w codziennych obowiązkach.	Opowiadanie, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, projekcja filmu, praca z podręcznikiem i kartami pracy.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, plik <i>Biblia Audio superprodukcja</i> , komputer, projektor.	Język polski: poznawanie tekstów biblijnych (zwiastowanie NMP), rozumienie tekstu: informacje wyrażone wprost i pośrednio, ważne i drugorzędne. Słownictwo religijne: wcielenie, zwiastowanie, dogmat, Boże Macierzyństwo, Wieczyste Dziewictwo, Niepokalane Poczucie, Wniebowzięcie.	A.13. E.4.
19.	Narodzenie i dzieciństwo	Wyjaśnienie tajemnicy i celu	Przedstawia perykopę	Interpretuje w świetle	Wyraża wdzięczność Bogu	Opowiadanie, rozmowa	Pismo Święte, podręcznik ucznia,	Język polski: interpretacja tekstów,	A.13.

	stwo Jezusa Chrystusa	wcielenia Syna Bożego. Umocnienie wiary i budzenie pragnienia życia zgodnego z nauczaniem Jezusa Chrystusa.	ewangeliczną o narodzeniu Jezusa. Opowiada perykopę o znalezieniu Jezusa w świątyni. Wyjaśnia znaczenie terminu „wcielenie”.	Objawienia biblijne relacje o narodzeniu Jezusa i znalezieniu Go w świątyni. Wyjaśnia rolę Maryi w tajemnicy wcielenia. Omawia rolę Maryi i św. Józefa w wychowaniu Jezusa.	za dar wcielenia, a rodzicom za dar życia i wychowania. Pogłębia więź z Jezusem poprzez naśladowanie Jego postawy w dzieciństwie. Odkrywa we własnym życiu Bożą miłość i pragnie się nią dzielić z ludźmi.	kierowana, praca z tekstem biblijnym, projekcja filmu, praca z podręcznikiem i kartami pracy.	karty pracy, <i>Biblia Audio superprodukcja</i> , komputer, projektor.	znaczenia dosłowne i przenośne, informacje ważne i drugorzędne. Historia: historyczność Jezusa, narodziny w Betlejem, życie w Nazarecie. Słownictwo religijne: wcielenie, Betlejem, świątynia jerozolimska, Nazaret.	
20.	Jezus Chrystus prawdziwym człowiekiem	Ukazanie Jezusa jako postaci historycznej. Pogłębienie osobistej relacji z Panem Jezusem.	Ukazuje Jezusa jako prawdziwego człowieka. Wyjaśnia, że Jezus Chrystus jest postacią historyczną. Wymienia źródła chrześcijańskie i pozachrześcijańskie na temat historyczności Jezusa. Przekonuje, że Jezus jest prawdziwym Bogiem i człowiekiem.	Uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę. Wskazuje na potrzebę świadectwa o Jezusie na co dzień.	Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. Pogłębia osobistą relację z Panem Jezusem. Daje świadectwo o Jezusie w życiu codziennym.	Rozmowa kierowana, praca w grupach, celebrowanie liturgiczna, praca z podręcznikiem.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, teksty źródłowe: K. Tacyt: <i>Roczniki</i> ks. XV, 44; Talmud – wybrane fragmenty; Pliniusz Młodszy: <i>List do cesarza Trajana</i> ks. X,96; Józef Flawiusz <i>Starożytności żydowskie</i> ; KKK, zdjęcia i obrazki postaci historycznych i fikcyjnych.	Język polski: biblijne proroctwa – znaczenia dosłowne i przenośne, metaforyczne i symboliczne. Historia: historyczność Jezusa, cywilizacja Izraela. Słownictwo religijne: obietnice mesjańskie, Mesjasz, Talmud.	A.5. A.13.
21.	Jezus Chrystus prawdziwym Bogiem	Przedstawienie faktów potwierdzających bóstwo Jezusa z Nazaretu. Uświadomienie potrzeby świadczenia	Opisuje wydarzenia z życia Jezusa potwierdzające Jego boską moc. Wymienia tytuły, które wskazują na bóstwo	Formułuje argumenty za bóstwem Jezusa. Planuje działania mające na celu wyrażenie wiary w Jezusa Chrystusa jako	Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. Pogłębia osobistą relację z Panem Jezusem. Daje świadectwo	Rozmowa kierowana, krzyżówka, praca z podręcznikiem i kartami pracy, piosenka, „ABC świadka Chrystusa”,	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, Internet, projektor lub telewizor, pliki z prezentacją i piosenkami.	Język polski: biblijne proroctwa – znaczenia dosłowne i przenośne, metaforyczne i symboliczne. Historia: historyczność Jezusa, narodziny i rozprzestrzenianie się	A.5. A.13.

		o Jezusie w codziennym życiu.	Jezusa. Wymienia przykłady dawania świadectwa wiary przez uczniów Jezusa i pierwszych chrześcijan.	Zbawiciela.	o Jezusie w życiu codziennym.	prezentacja multimedialna.		chrześcijaństwa, cywilizacja Izraela. Słownictwo religijne: obietnice mesjańskie, Chrystus (gr.), Mesjasz (hebr.) – namaszczony, Pan – Adonai (hebr.), Kyrios (gr.).	
22.	Ojczyzna Pana Jezusa	Ukazanie ziemskiej ojczyzny Pana Jezusa w kontekście Jego życiowych doświadczeń i zbawczej misji.	Opisuje geograficzne ukształtowanie Palestyny z czasów Pana Jezusa. Podaje główne elementy kulturowe i historyczne, które ukształtowały ziemską ojczyznę Jezusa. Wyjaśnia związek między geograficzną, kulturową i historyczną charakterystyką Palestyny a nauczaniem Pana Jezusa.	Wymienia główne regiony geograficzne Palestyny oraz krótko je charakteryzuje. Uzasadnia wyjątkowy charakter Ziemi Świętej w zbawczej misji Pana Jezusa. Wyjaśnia, skąd się wzięły nazwy biblijnych miejsc (np. Kalwaria) w różnych krajach świata, m.in. w Polsce.	Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. Wskazuje na wartość emocjonalnych więzi z własną ojczyzną. Dziękuje za zbawczą misję Jezusa.	Rozmowa, pogadanka, prezentacja (mapa i zdjęcia z regionów Palestyny), praca z katechizmem, śpiew, modlitwa tekstem biblijnym.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, mapa lub Internet, komputer, rzutnik multimedialny.	Język polski: biblijne proroctwa – znaczenia dosłowne i przenośne, metaforyczne i symboliczne. Historia: historyczność Jezusa, cywilizacja Izraela. Geografia: mapa Palestyny, regiony Ziemi Świętej. Słownictwo religijne: obietnice mesjańskie, Mesjasz, Palestyna, Ziemia Obiecana, Izrael, Ziemia Święta.	A.13.
23.	Chrzest Jezusa	Zapoznanie z biblijnym wydarzeniem chrztu Jezusa w Jordanie. Ukazanie Jezusa z Nazaretu jako Mesjasza posłanego przez	Opowiada perykopę o chrzcie Jezusa według św. Łukasza. Wyjaśnia różnicę między chrztem Janowym, chrztem Jezusa	Przedstawia i interpretuje w świetle objawienia biblijny tekst o chrzcie w Jordanie. Uzasadnia, że Chrystus jest	Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. Żyje zgodnie z wymaganiami wynikającymi z sakramentu chrztu świętego.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu Pisma Świętego, analiza innych tekstów, analiza porównawcza, prawda/fałsz, diagram	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, <i>Rytuał rzymski – Obrzędy chrześcijańskiego wtajemniczenia dorosłych</i> , rzutnik i projektor, odtwarzacz dźwięku.	Język polski: analiza i interpretacja tekstu literackiego, analiza tekstu źródłowego. Geografia: charakterystyka Jordanu. Wiedza o społeczeństwie: odczytywanie informacji z tekstu o charakterze	A.13. B.3.

		Ojca.	i sakramentem chrztu świętego. Wymienia wymagania stawiane ochrzczone.	obietanym Mesjaszem.		wielokrotnego wyboru, <i>Abp Ryś. Podróż do Ziemi Świętej. Rzeka Jordan. Izrael 2019</i> (https://www.youtube.com/watch?v=ONffGDFjoSw).		użytkowym (akta personalne, CV).	
24.	Objawienie w Kanie Galilejskiej	Zapoznanie uczniów z wydarzeniem objawienia Chrystusa w Kanie Galilejskiej. Ukazanie macierzyńskiego wstawiennictwa Maryi w Kościele. Ukazanie znaczenia małżeństwa chrześcijańskiego.	Opowiada perykopę o objawieniu w Kanie Galilejskiej. Opisuje zwyczaje związane z małżeństwem w czasach Jezusa. Wymienia elementy liturgii ślubnej.	Przedstawia i interpretuje w świetle objawienia biblijne opowiadanie o cudzie w Kanie Galilejskiej. Wskazuje na rolę Maryi w objawieniu Jezusa w Kanie Galilejskiej.	Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. Odkrywa Maryję jako Matkę wszystkich wierzących i wzór modlitwy. Modli się za rodziców i dziadków oraz osoby przygotowujące się do sakramentu małżeństwa.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, analiza innych tekstów, analiza porównawcza, bibliodrama, diagram, prezentacja multimedialna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, opcjonalnie: rzutnik i projektor, świeca, zeszyt.	Język polski: analiza i interpretacja tekstu literackiego, kształtowanie umiejętności aktorskich (dramowych). Historia i muzyka: zapoznanie z tradycjami ślubnymi innych kultur. Słownictwo religijne: Mesjasz, objawienie Jezusa, Kana Galilejska, wino, ślubne tradycje żydowskie.	A.13.
25.	Powołanie pierwszych uczniów	Zapoznanie uczniów z wydarzeniem powołania uczniów przez Jezusa. Wprowadzenie w tematykę powołania w Kościele.	Opowiada perykopę o powołaniu pierwszych uczniów (Łk 5,1-11). Wyjaśnia, czym jest powołanie i jakie są rodzaje życiowego powołania.	Rozpoznaje słowo Boże jako wezwanie i jako drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina. Przekonuje, że przesłanie płynące z wybranych wydarzeń i głoszone przez postaci Nowego Testamentu jest wciąż aktualne. Potrafi rozpoznać	Pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania. Stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego. Szuka Bożego powołania w swoim życiu.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, analiza innych tekstów, analiza diagramu.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, opcjonalnie: rzutnik i projektor, zeszyt; cudowny połów ryb: <i>The Chosen</i> , sezon 1, odc. 4 (https://www.cda.pl/video/4943368fe/vfilm).	Język polski: analiza tekstów użytkowych (list, wywiad, świadectwo). Plastyka: poznanie dzieł artystycznych ukazujących wydarzenia biblijne. Słownictwo religijne: Mesjasz, powołanie, uczeń Chrystusa.	A.13.

				oznaki powołania.					
26.	Przemienie- nie na górze Tabor	Zapoznanie uczniów z wydarzeniem przemienienia Pańskiego. Ukazanie wyjątkowości, znaczenia i sposobu spotkania z Chrystusem jako Bogiem.	Opowiada perykopę o przemienieniu Jezusa wg św. Łukasza (Łk 9,28-36). Wyjaśnia różnicę pomiędzy osiągnięciami ludzi a zbawczym dziełem Chrystusa. Tłumaczy, czym jest tabernakulum.	Uzasadnia różnicę między Chrystusem a osobami mającymi wpływ na dzieje ludzkości. Wskazuje na możliwe sposoby doświadczenia Bożej obecności w swoim życiu.	Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. Pielęgnuje wartość i znaczenie modlitwy osobistej oraz adoracji Najświętszego Sakramentu.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu Pisma Świętego, analiza innych tekstów, analiza porównawcza.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, opcjonalnie: rzutnik i projektor, zeszyt.	Język polski: analiza tekstu literackiego, analiza tekstu użytkowego (artykuł prasowy), znajomość symboliki literackiej. Historia i wiedza o społeczeństwie: znajomość faktów z życia wybitnych ludzi z historii i współczesności. Plastyka: wybrane dzieła malarzkie o tematyce biblijnej ilustrujące omawiane sceny z Ewangelii. Słownictwo religijne: Mesjasz, przemienienie Pańskie, góra Tabor, tabernakulum.	A.13
27.	Nauczanie Jezusa w przypo- wieściach	Zapoznanie uczniów z treścią i przesłaniem przypowieści ewangelicznych.	Tłumaczy, co to jest przypowieść. Wyjaśnia cel tworzenia przypowieści. Przedstawia nauczanie Jezusa w przypowieś- ciach: o dobrej lub złej budowie Łk 6,46-49); o zabłąkanej owcy (Łk 15,4- 7); o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31) i inne wybrane przypowieści z Ewangelii wg św. Łukasza.	Przedstawia słowo Boże jako wezwanie i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina. Przekonuje, że przesłanie związane z wybranymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu jest wciąż aktualne.	Pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania. Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. Stara się kształtować swoje życie według wskazań słowa Bożego.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, analiza innych tekstów, analiza porównawcza, analiza tabeli.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, opcjonalnie: rzutnik i projektor, zeszyt.	Język polski – analiza tekstu literackiego, analiza porównawcza, znajomość gatunków literackich, analiza świata przedstawionego w utworze literackim. Plastyka: wybrane dzieła malarzkie o tematyce biblijnej ilustrujące przypowieści Jezusa. Słownictwo religijne: Mesjasz, przypowieść, królestwo Boże, Ewangelia.	A.13.

28.	Cuda Jezusa	Zapoznanie uczniów z cudami dokonywanymi przez Jezusa. Kształtowanie umiejętności modlitwy wstawienniczej.	Określa, czym jest cud. Wyjaśnia, kto może czynić cuda. Wymienia cuda Jezusa – uzdrowienie sługi setnika (Łk 7,1-10), uciszenie burzy na jeziorze (Łk 8,22-25), wskrzeszenie córki Jaira (Łk 8,40-42a.49-55), nakarmienie pięciu tysięcy ludzi (Łk 9,10-17), uzdrowienie niewidomego pod Jerychem (Łk 18,35-43); ewentualnie inne cuda z Ewangelii wg św. Łukasza.	Opowiada o wybranych cudach: uzdrowieniach, uciszeniu burzy i rozmnożeniu chleba jako znakach mesjańskich nadejścia królestwa Bożego i wyrazie miłości Jezusa do człowieka. Wskazuje na cuda obecne w życiu i historii Kościoła oraz w czasach obecnych.	Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. Modli się w intencji innych.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu Pisma Świętego, analiza innych tekstów, analiza porównawcza, analiza tabeli, drama.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, opcjonalnie: rzutnik i projektor, zeszyt.	Język polski: analiza tekstu literackiego, analiza porównawcza, analiza świata przedstawionego w utworze literackim, kształtowanie umiejętności aktorskich (dramowych).	A.13.
29.	Słowo Boże drogowskazem do nieba	Odkrywanie prawdy, że słowo Boże jest konkretną wskazówką, jak żyć. Kształtowanie postawy umiłowania Biblii i jej czytania.	Wyjaśnia, czym jest słowo Boże w życiu chrześcijanina. Opisuje słowo Boże jako drogowskaz Boga. Uzasadnia konieczność pogłębiania znajomości słowa Bożego i dobrego odczytywania.	Wyjaśnia, że usłyszane słowo Boże należy wprowadzać w życie jako drogowskaz Boga. Uzasadnia konieczność pogłębiania znajomości słowa Bożego i dobrego odczytywania.	Pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania. Uważnie słucha słowa Bożego i codziennie je czyta. Stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego.	Opowiadanie, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, praca w grupach, „drogowskazy do nieba”.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy.	Język polski: rola i analiza tekstu literackiego, interpretacja tekstów, znaczenia dosłowne i przenośne, metaforyczne i symboliczne, znajomość gatunków literackich. Plastyka: wybrane dzieła malarskie o tematyce biblijnej. Słownictwo religijne: Mesjasz, przypowieść, słowo Boże, królestwo Boże, Ewangelia.	A.10.

30.	Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotą wiernych	Ukazanie Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa. Odkrywanie świata wartości wynikającego z przynależności do wspólnoty Kościoła.	Wyjaśnia, że Kościół jest wspólnotą wierzących w drodze do Boga. Omawia Kościół jako Mistyczne Ciało Chrystusa i konsekwencje tej rzeczywistości Kościoła dla wierzących. Wyjaśnia, że poprzez udział w liturgii i zjednoczenie z Jezusem w Eucharystii uczestniczy we wspólnocie Kościoła.	Tłumaczy konieczność budowania małych wspólnot eklezjalnych. Włącza się w wielką wspólnotę Kościoła poprzez zaangażowanie w liturgię i udział w niej. Uzasadnia, że wspólnota Kościoła jest konieczną i niezbędną drogą do zbawienia i uświęcenia.	Pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, zwłaszcza wspólnoty parafialnej i diecezjalnej.	Analiza tekstu biblijnego, praca z podręcznikiem, rozmowa kierowana, miniwykład, „słoneczko”, praca w grupach, rozmowa z zaproszonymi gośćmi.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, brystol.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów, charakterystyka. Plastyka: wykonanie plakatu promującego wspólnoty Kościoła lokalnego. Słownictwo religijne: Mesjasz, Kościół, wspólnota, Mistyczne Ciało Chrystusa.	E.2.
31.	Liturgia Kościoła	Przybliżenie uczniom liturgii Kościoła jako przestrzeni szczególnego spotkania człowieka z Bogiem. Kształtowanie w uczniach postawy świadomego, aktywnego i pełnego uczestnictwa w liturgii Kościoła.	Podaje definicję liturgii oraz wymienia formy kultu i modlitwy zaliczane do liturgii Kościoła. Wyjaśnia, czym jest znak liturgiczny, wymienia najważniejsze znaki używane w liturgii Kościoła. Wyjaśnia znaczenie najważniejszych postaw ciała	Określa związek między wybranym znakiem liturgicznym a działaniem łaski Bożej. Omawia związek między znakami używanymi w liturgii i własną codziennością. Na podstawie Eucharystii wskazuje na niewidzialny wymiar widzialnych	Odnosi się z szacunkiem do przestrzeni liturgicznej i przedmiotów używanych w trakcie liturgii. Aktywnie angażuje się w życie liturgiczne swojej wspólnoty parafialnej. Dziękuje Bogu za możliwość spotkania z Nim oraz wspólnotą w liturgii Kościoła.	Praca z tekstem, rozmowa kierowana, odtworzenie filmu, elementy wykładu, prezentacja przygotowanych pomocy dydaktycznych, zabiegi dydaktyczne.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, Youcat, komputer, projektor, film <i>Czy wiesz, co tak naprawdę dzieje się podczas Mszy świętej?</i> , zdjęcia ukazujące sprawowanie siedmiu sakramentów, dowolny tom <i>Liturgii Godzin</i> , kociołek na wodę świeconą, kropidło, tacka lub naczynie, garstka siana, zapalniczka, dowolny znak	Język polski: czytanie ze zrozumieniem i interpretacja tekstów dotyczących liturgii Kościoła. Historia: nawiązania do cywilizacji starożytnej Grecji i Rzymu (korzenie terminu „liturgia”). Edukacja dla bezpieczeństwa: powtórzenie informacji dotyczących wybranych znaków drogowych i poruszania się na drodze.	B.1.

			i gestów liturgicznych.	znaków liturgicznych.			drogowy, woda, oliwa, świeca, węgielek, odrobina kadzidła.		
32.	Sakramenty źródłem życia Kościoła	Ukazanie, że Bóg jest źródłem miłości. Przymnienie, że Bóg pragnie, abyśmy uczestniczyli w Jego życiu poprzez przyjmowanie sakramentów.	Wymienia i opisuje siedem sakramentów świętych. Wyjaśnia, że życie Kościoła pochodzi od Boga. Przedstawia owoce przyjmowania sakramentów.	Wskazuje na konieczność kształtowania postawy otwartości na łaskę. Uzasadnia postawę wdzięczności za sakramenty. Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijanina. Interpretuje postawę odpowiedzialności za Kościół.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych. Spotyka się z Jezusem w sakramentach świętych.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu, pogadanka, prezentacja audiowizualna, gra dydaktyczna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, zdjęcia źródeł lub film ukazujący źródło, arkusz szarego papieru.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Plastyka: wykonanie plakatu mapy życia Kościoła. Słownictwo religijne: sakrament, Kościół, wspólnota, Mistyczne Ciało Chrystusa.	B.3.
33.	Chrzest święty początkiem drogi do Ojca	Ukazanie sakramentu chrztu jako przymierza z Bogiem. Uświadomienie, że sakrament chrztu jest fundamentem życia chrześcijańskiego.	Wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu św. Omawia znaczenie i skutki chrztu św. Mówi, jak brzmi formuła chrzcielna, co jest materią i kto może udzielać chrztu.	Uzasadnia, dlaczego Kościół chrzci małe dzieci. Wskazuje na konieczność sakramentu chrztu do zbawienia. Uzasadnia, że godność chrześcijanina wynika z chrztu św.	Przejawia postawę wdzięczności Bogu za sakrament chrztu św. Jest odpowiedzialny za dar chrztu św. Szanuje godność własną i innych. Przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu św.	Analiza tekstów, pogadanka, rozmowa kierowana, metoda pogładowa.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, obraz przedstawiający chrzest Jezusa, zdjęcia lub obrazy ukazujące sakrament chrztu, arkusz z mapą życia Kościoła.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Plastyka: wykonanie plakatu mapy życia Kościoła. Słownictwo religijne: sakrament, chrzest, przymierze, Kościół, wspólnota, zbawienie.	B.4.
34.	Sakrament bierzmowania wezwaniem do życia	Uświadomienie, że Bóg jest wierny zawartemu ze mną przymierzu. Ukazanie	Wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania. Przedstawia istotę i skutki	Opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania. Omawia znaczenie	Wierzy w pomoc Ducha Świętego, którego w sposób szczególny przyjmuje	Praca z tekstem biblijnym, wykład, pogadanka, praca w grupach,	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, mapa życia Kościoła.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Plastyka: wykonanie	B.5.

	wiarą	bierzmowania jako sakramentu umacniającego w wierze i dawaniu świadectwa o Chrystusie. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wzrost w łasce.	bierzmowania. Wymienia dary Ducha Świętego.	sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina. Uzasadnia potrzebę otwarcia na dary Ducha Świętego.	w sakramencie bierzmowania. Świadomie przygotowuje się do bierzmowania. Kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym w życiu.	rozmowa kierowana, gra dydaktyczna.		plakatu mapy życia Kościoła. Słownictwo religijne: sakrament, bierzmowanie, dary Ducha Świętego, przymierze, Kościół, wspólnota, świadectwo.	
35.	Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła	Uświadomienie, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła. Ukazanie roli Eucharystii w jednoczeniu wspólnoty Kościoła. Ukazanie prawdy, że w Eucharystii Jezus przemienia każdego z nas.	Tłumaczy, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła oraz uczcą miłości. Wyjaśnia, że w czasie Eucharystii wspólnota wierzących wzmacnia więzy Kościoła. Opowiada, w jaki sposób jednoczymy się z Jezusem i braćmi.	Przekonuje o konieczności życia w łasce i uczestnictwa w Eucharystii. Uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego. Wyjaśnia, co jest materią, a co formą, i kto jest szafarzem Eucharystii.	Okazuje wdzięczność za dar Eucharystii. Uczestniczy systematycznie we Mszy św. Adoruje Jezusa w Najświętszym Sakramencie.	Rozmowa kierowana, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, metoda pogładowa.	Podręcznik ucznia, karty pracy, zdjęcie mikroskopowego obrazu cząsteczek wody, zdjęcia kanionu, zdjęcia zapory, trochę piasku bądź cukru, mapa życia Kościoła.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Plastyka: wykonanie plakatu mapy życia Kościoła. Słownictwo religijne: sakrament, chrzest, Eucharystia, ofiara, przymierze, Kościół, wspólnota, jedność, zbawienie.	B.6.
36.	Msza Święta zaproszeniem do miłości	Ukazanie, czym jest Eucharystia i jaką miłością Pan Jezus nas umiłował. Scharakteryzowanie liturgii słowa i liturgii eucharystycznej.	Wyjaśnia, dlaczego Msza św. jest zaproszeniem do miłości. Charakteryzuje liturgię słowa. Charakteryzuje liturgię eucharystyczną.	Wyjaśnia, dlaczego konieczne są życie w łasce i uczestnictwo w Eucharystii. Uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego.	Okazuje wdzięczność za dar Eucharystii. Uczestniczy systematycznie we Mszy św. Adoruje Jezusa w Najświętszym Sakramencie.	Rozmowa kierowana, opowiadanie, praca z podręcznikiem, praca z kartami pracy, projekcja materiału audio-wideo, nagrania dźwiękowego i prezentacji multimedialnej, notatka.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, Katechizm Kościoła katolickiego dla młodych Youcat, prezentacja multimedialna, Internet, projektor, komputer, pieśń <i>Eucharystia</i> , film <i>Eucharystia. Krok po kroku</i> , cz. 1, cz. 2.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Plastyka: wykonanie plakatu mapy życia Kościoła. Słownictwo religijne: sakrament, chrzest, Eucharystia, uczta miłości, liturgia, przymierze, Kościół, wspólnota, jedność,	B.6.

								zbawienie.	
37.	Zbawienne owoce sakramentu pokuty i pojednania	Ukazanie Chrystusa jako zawsze szukającego każdego zagubionego człowieka. Przymnienie, że w sakramencie pokuty i pojednania Bóg leczy nas swoją łaską.	Uzasadnia, dlaczego tylko kapłani mogą odpuszczać grzechy. Opisuje ustanowienie sakramentu pokuty i pojednania. Wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania.	Wyjaśnia warunki sakramentu pokuty i pojednania. Uzasadnia potrzebę troski o życie w stanie łaski uświęcającej. Wyjaśnia, że należy kształtować swoje sumienie według wskazań słowa Bożego.	Pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania. Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. Systematycznie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania.	Analiza tekstu biblijnego, pogadanka, gra dydaktyczna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, mapa życia Kościoła, zdjęcie spowiadającej się osoby, zdjęcie rozgrzeszającego księdza.	Język polski: analiza tekstu literackiego, analiza porównawcza, znajomość gatunków literackich, analiza świata przedstawionego w utworze literackim. Plastyka: dzieła malarskie o tematyce biblijnej ilustrujące spotkanie syna marnotrawnego z ojcem. Słownictwo religijne: Mesjasz, sumienie, królestwo Boże, syn marnotrawny.	B.7.
38.	Troska o sumienie	Pogłębienie świadomości, czym jest sumienie. Ukazanie konieczności kształtowania sumienia w świetle Prawa Bożego.	Wyjaśnia, co to jest sumienie. Tłumaczy, że Zacheusz uczy nas troski o kształtowanie prawego sumienia i wrażliwości na jego głos. Wskazuje na sposoby takiego formowania sumienia, aby było ono prawe i prawdziwe.	Uzasadnia konieczność oceny postępowania w świetle Dekalogu. Uzasadnia potrzebę formacji sumienia do zachowania przymierza z Bogiem. Tłumaczy konieczność prowadzenia systematycznej pracy nad sobą.	Pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania. Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. Stara się kształtować swoje sumienie według wskazań słowa Bożego.	Analiza tekstów, pogadanka, rozmowa kierowana, metoda pogładowa.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, obraz lub rycina ilustrujące pierwszych rodziców po popełnieniu grzechu, zdjęcia żołnierzy w mundurach bojowych z wyposażeniem.	Język polski: analiza tekstu literackiego, analiza porównawcza, znajomość gatunków literackich, analiza świata przedstawionego w utworze literackim. Plastyka: dzieła malarskie o tematyce biblijnej ilustrujące spotkanie Jezusa z Zacheuszem. Słownictwo religijne: Mesjasz, sumienie, królestwo Boże, celnik Zacheusz.	C.2.
39.	Sakrament namaszczenia chorych umocnieniem w cierpieniu	Ukazanie Chrystusa bliskiego chorym i cierpiącym. Uświadomienie, że tylko w zjednoczeniu z Chrystusem	Wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych. Podaje biblijne podstawy sakramentu chorych.	Tłumaczy, na czym polega wartość sakramentu dla starszych, chorych i cierpiących. Omawia	Przejawia postawę wdzięczności Bogu za sakrament namaszczenia chorych. Rozumie sens cierpienia w jedności	Analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, pogadanka, gra dydaktyczna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, mapa życia Kościoła, zdjęcia namaszczenia dłoni, zdjęcia olejów świętych.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Plastyka: wykonanie plakatu mapy życia Kościoła. Słownictwo religijne:	B.8.

		nasze cierpienie ma wymiar zbawczy.	Opisuje liturgię sakramentu chorych.	znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia.	z Chrystusem. Pomaga ludziom chorym.			sakrament, namaszczenie chorych, Wiatyk, olej święty, przymierze, Kościół, wspólnota, zbawienie.	
40.	Sakrament święceń udziałem w misji i mocy Chrystusa	Kształtowanie świadomości, że Chrystus sam wybiera do kapłaństwa tych, których chce. Ukazanie roli sakramentu kapłaństwa w Kościele.	Opowiada tekst biblijny o powołaniu uczniów. Opisuje, czym jest sakrament święceń i w jaki sposób jest udzielany. Podaje skutki święceń prezbiteratu.	Przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń. Przekonuje o wartości sakramentów święceń w służbie wspólnoty. Wyjaśnia, że w życiu należy przyjmować postawę otwartości na Boże wezwanie.	Okazuje wdzięczność za dar kapłaństwa. Pielęgnowuje w sobie postawę wdzięczności za kapłanów. Modli się za kapłanów i o powołania do kapłaństwa.	Analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, pogadanka, metoda pogładowa.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, mapa życia Kościoła, zdjęcie kapłana w szatach liturgicznych.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Plastyka: wykonanie plakatu mapy życia Kościoła. Słownictwo religijne: sakrament, chrzest, powołanie, kapłaństwo, Eucharystia, ofiara Mszy św., Kościół, wspólnota, zbawienie.	B.9.
41.	Sakrament małżeństwa żywym obrazem miłości Chrystusa i Kościoła	Ukazanie sakramentu małżeństwa jako realizacji powołania człowieka. Uświadomienie, że małżeństwo chrześcijańskie jest obrazem miłości Chrystusa do Kościoła.	Opowiada, w jaki sposób zawiera się sakrament małżeństwa. Interpretuje niektóre teksty biblijne mówiące o małżeństwie. Przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa.	Uzasadnia prawdę o potrzebie odpowiedzialnego przygotowania do małżeństwa. Wskazuje na konieczność pielęgnowania postawy szacunku dla kolegów/ koleżanek jako przyszyłych mężów/żon. Przekonuje o wartości sakramentu małżeństwa w służbie wspólnoty.	Okazuje wdzięczność za dar małżeństwa i rodziny. Pielęgnowuje w sobie postawę wdzięczności za rodziców. Modli się o rozeznanie powołania.	Analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, pogadanka, gra dydaktyczna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, mapa życia Kościoła, zdjęcia małżeństw rozcięte na zasadzie puzzli, tak by osobno była żona, osobno mąż, obraz Jezusa i zdjęcie Kościoła jako wspólnoty.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Plastyka: wykonanie plakatu mapy życia Kościoła. Słownictwo religijne: sakrament, chrzest, powołanie, małżeństwo, domowy Kościół, wspólnota, zbawienie.	B.9.

42.	Sakramentalia umocnieniem wiary	Ukazanie potrzeby praktykowania tradycyjnych zwyczajów, zwłaszcza obrzędów błogosławieństw. Uświadomienie, że tradycyjne poświęcenia nie działają mechanicznie, lecz są znakami wiary i wzrostu pobożności. Pokazanie ewangelizacyjnego wymiaru sprawowania sakramentaliów i innych zwyczajów religijnych.	Tłumaczy pojęcie „sakramentalia”. Wymienia tradycyjne błogosławieństwa związane z rokiem liturgicznym i kultem świętych. Wyjaśnia znaczenie używania podczas liturgii i w życiu codziennym wody święconej. Przedstawia znaczenie pogrzebu kościelnego.	Uzasadnia konieczność praktykowania tradycyjnych obrzędów i tłumaczy wpływ tej praktyki na wzrost wiary w konkretnym środowisku. Wyjaśnia antropologiczny wymiar sakramentaliów – koncentruje uwagę na ludziach, którzy posługują się poświęconymi rzeczami lub działają w poświęconych miejscach.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Jest przekonany o wartości sakramentaliów w służbie wspólnoty. Daje świadectwo wiary.	Pogadanka, analiza tekstu, prezentacja multimedialna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, naczynie ze zwykłą wodą lub wodą święconą, symboliczne kartki z kalendarza, magnesy, zdjęcia przedstawiające Boże Narodzenie i Triduum Paschalne, projektor multimedialny, płyta CD.	Język polski: analiza tekstu biblijnego i literackiego, interpretacja tekstów. Muzyka i plastyka: przykłady muzycznej twórczości ludowej i religijnej, obrzędy i zwyczaje, tradycje regionalne związane z sakramentaliami. Słownictwo religijne: sakrament, sakramentalia, Kościół, wspólnota, pogrzeb, modlitwy za zmarłych.	B.2.
43.	Katolickie wyznanie wiary	Wyjaśnienie poszczególnych artykułów Składu Apostolskiego i Credo (mszalnego). Kształtowanie postawy wierności nauczaniu Kościoła katolickiego.	Wymienia symbole wiary – Skład Apostolski i Credo. Wyjaśnia, czym są wyznania wiary. Opowiada, jak powstały wyznania wiary.	Rozróżnia poszczególne artykuły Składu Apostolskiego i Credo (mszalnego). Wyjaśnia poszczególne artykuły symboli wiary.	Świadomie wyznaje wiarę. Dochowuje wierności nauce Kościoła katolickiego.	Analiza tekstów źródłowych (Pismo Święte, KKK, Youcat), rozmowa kierowana, elementy wykładu, praca w grupach, praca w parach (lub samodzielna), wykonywanie ćwiczeń, prezentacja świadectw wiary.	Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego dla młodych Youcat, podręcznik ucznia, karty pracy, filmiki zawierające świadectwa wiary (Ida Nowakowska, Robert Lewandowski, Jakub Błaszczkowski), tekst modlitwy (<i>Mszal rzymski</i>), rzutnik i projektor, odtwarzacz dźwięku.	Język polski: tworzenie notatki i wypowiedzi. Słownictwo religijne: symbole wiary, wyznanie wiary, wierzyć.	A.4.
44.	Rola Kościoła w nauce	Przedstawienie historii Kościoła od XV do XVI w.	Charakteryzuje epokę renesansu. Wyjaśnia wpływ	Wyjaśnia pojęcie renesansu. Podaje argumenty	Dochowuje wierności nauce Kościoła	Analiza tekstów źródłowych (Pismo Święte),	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, tekst	Język polski: tworzenie notatki z historii Kościoła.	E.3

	i sztuce renesansu	Kształtowanie postawy wierności nauczaniu Kościoła katolickiego.	Mikołaja Kopernika na naukę renesansu oraz omawia sprawę Galileusza. Opisuje rolę Kościoła w sztuce odrodzenia.	przemawiające za nieustannym działaniem Boga w dziejach świata i każdego człowieka. Uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia. Przedstawia rolę Kościoła w nauce i sztuce renesansu europejskiego.	katolickiego. Poznaje historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji. Uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia.	opowiadanie, rozmowa kierowana, elementy wykładu, praca w grupach, praca samodzielna ucznia, definiowanie pojęć (renesans, humanizm, humanizm chrześcijański, klasycyzm) – wykonywanie ćwiczeń, prezentacja dzieł sztuki i nauki renesansu, prezentacja portretów ludzi świata nauki, świadectwo wiary współczesnego twórcy.	opowiadania, filmik przedstawiający świadectwo wiary, tekst renesansowej modlitwy, prezentacje renesansowych arcydzieł sztuki i nauki renesansu, rzutnik i projektor, odtwarzacz dźwięku.	Historia: rola Kościoła w nauce i sztuce renesansu – charakterystyczne cechy renesansu europejskiego, obiekty sztuki renesansowej na ziemiach polskich.	
45.	Kościół wobec reformacji	Przedstawienie historii Kościoła od XV do XVIII w. Kształtowanie postawy wierności nauczaniu Kościoła katolickiego i odpowiedzialności za jedność chrześcijan.	Opowiada o Marcynie Lutrze oraz przyczynach reformacji w łonie Kościoła katolickiego. Opisuje okoliczności zwołania Soboru Trydenckiego oraz jego najważniejsze postanowienia. Przedstawia postać św.	Wymienia główne Kościoły protestanckie. Wymienia nazwy Kościołów protestanckich w swojej okolicy. Wskazuje najistotniejsze różnice między protestantyzmem a Kościołem katolickim.	Świadomie wyznaje swoją wiarę. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Stara się poznać historię Kościoła. Modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za cały Kościół.	Analiza tekstu, film, rozmowa kierowana, burza mózgów, praca indywidualna, praca z podręcznikiem, praca z kartami pracy, wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, rzutnik, film, samoprzylepne kartki, prezentacja multimedialna.	Język polski: analiza tekstów literackich, umiejętność budowania słownych i pisemnych form wypowiedzi, umiejętność argumentacji, tworzenie notatki. Historia: analiza tekstów źródłowych z historii Kościoła, zapoznanie się z przyczynami i następstwami reformacji, działalnością Marcina Lutra i Jana Kalwina, okolicznościami	E.3.

			Karola Boromeusza oraz jego wkład w życie Kościoła katolickiego. Definiuje pojęcia: protestantyzm i ekumenizm.					powstania Kościoła anglikańskiego, celami Soboru Trydenckiego i reformą Kościoła katolickiego. Słownictwo religijne: Kościół, reformacja, Sobór Trydencki, protestantyzm, kalwinizm, anglikanizm.	
46.	Rola oświaty i kultury w obronie wiary	Przedstawienie historii Kościoła od XVI do XVIII w. Rozwijanie umiejętności dostrzegania działania Boga w dziejach świata i konkretnego człowieka.	Opisuje rolę, jaką odegrały oświata i kultura w obronie Kościoła katolickiego od XVI do XVIII w. Omawia życie i działalność św. Ignacego Loyoli.	Omawia znaczenie zakonu jezuitów dla Kościoła. Podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości. Podaje fakty z historii Kościoła.	Świadomie wyznaje swoją wiarę. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Wzoruje się na przykładach życia świętych. Daje świadectwo swojej wiary.	Praca indywidualna, praca w grupie, wykład, prezentacja multimedialna, analiza tekstu, drama, stop klatka, komiks, burza mózgów, słoneczko, notatka.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, kartki ze stanami emocjonalnymi, komputer, rzutnik, prezentacja multimedialna	Język polski: analiza tekstów literackich, umiejętność budowania słownych i pisemnych form wypowiedzi, umiejętność argumentacji, tworzenie notatki. Historia: analiza tekstów źródłowych zaczerpniętych z historii Kościoła, charakterystyka cech kultury baroku, zapoznanie się z regionalną architekturą i sztuką baroku. Słownictwo religijne: kultura, barok, jezuci, Biblia pauperum.	E.3.
47.	Nowy zapał misyjny w XVI i XVII w.	Przedstawienie historii Kościoła od XVI do XVII w. Rozwijanie umiejętności dostrzegania działania Boga w dziejach świata i konkretnego człowieka.	Opowiada historię działalności misyjnej Kościoła prowadzonej w XVI i XVII w. Przedstawia postaci św. Franciszka Ksawerego i św. Wincentego	Omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładach św. Franciszka Ksawerego i św. Wincentego à Paulo. Opowiada o życiu i działalności św. Franciszka	Świadomie wyznaje swoją wiarę. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Wzoruje się na przykładach życia świętych. Daje świadectwo swojej wiary.	Praca w grupach, scenka, wywiad, plakat, praca z podręcznikiem, analiza tekstu źródłowego, wykład, praca z kartami pracy, puzzle, wykład, mapa myśli, notatka.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, kartki, flamastry, opowiadanie, biografia w formie puzzli, teksty do pracy w grupach.	Język polski: analiza tekstów literackich, umiejętność budowania słownych i pisemnych form wypowiedzi, umiejętność argumentacji, tworzenie notatki. Historia: analiza tekstów źródłowych zaczerpniętych z historii Kościoła, historia	E.3.

			à Paulo. Wyjaśnia, czym był nowy zapał misyjny w Kościele w XVI i XVII w.	Ksawerego i św. Wincentego à Paulo. Przedstawia wybrane fakty z historii Kościoła.				działalności misyjnej Kościoła prowadzonej w XVI i XVII w. Słownictwo religijne: kultura, barok, jezuita, Biblia pauperum.	
48.	Rola Kościoła w rozwoju szkolnictwa od XVI do XVIII w.	Ukazanie roli Kościoła w rozwoju szkolnictwa oraz jego wpływu na wychowanie i kształcenie pokoleń od XVI do XVIII w.	Interpretuje teksty biblijne zachęcające do podjęcia pracy nad własnym rozwojem i ukazujące rolę autorytetów w kształtowaniu postawy człowieka. Wyjaśnia rolę Kościoła w rozwoju szkolnictwa od XVI do XVIII w. Wskazuje na rolę jezuitów, braci szkolnych i pijarów w prowadzeniu szkół katolickich. Opisuje najważniejsze założenia pedagogiczne św. Jana de La Salle.	Tłumaczy, jak można zatroszczyć się o rozwój swojej osobowości. Argumentuje potrzebę troski o rozwój poszczególnych sfer swojego człowieczeństwa. Wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za ojczyznę.	Okazuje szacunek dla wkładu Kościoła w dorobek intelektualny i kulturalny ludzkości. Interesuje się historią własnego kraju. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Pracuje nad własnym rozwojem intelektualnym i osobowościowym oraz walczy ze swoimi wadami.	Pogadanka, wykład, opowiadanie, praca z podręcznikiem, analiza tekstu źródłowego.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, prezentacja multimedialna.	Historia: Ukazanie wpływu zakonów na rozwój naukowy, kulturalny i społeczny Europy od XVI do XVIII w.	E.3.
49.	Święty Andrzej Bobola – zwycięstwo przez śmierć	Ukazanie życia, posługi i męczeńskiej śmierci św. Andrzeja Boboli. Kształtowanie	Opowiada życiorys św. Andrzeja Boboli. Wyjaśnia sens męczeńskiej śmierci św.	Uzasadnia, że przesłanie płynące z heroicznego zachowania św. Andrzeja Boboli jest aktualne.	Daje świadectwo wiary w Chrystusa. Okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce. Kształtuje postawę	Życiorys, film, praca z kartami pracy.	Podręcznik ucznia, karty pracy, <i>Żywoty Świętych Pańskich</i> , komputer, projektor, głośniki.	Historia: zapoznanie się z przyczynami i skutkami unii brzeskiej. Słownictwo religijne: Kościół, Kościół greckokatolicki, unia,	E.4.

		odpowiedzialności za przekaz wiary i świadectwo wiary w Chrystusa.	Andrzeja Boboli. Wymienia najważniejsze skutki unii brzeskiej.	Omawia znaczenie unii brzeskiej. Tłumaczy, dlaczego warto wzorować się na przykładzie życia św. Andrzeja Boboli.	patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu. Stara się naśladować przykłady świętych polskich.			prawosławie, synod, antysynod.	
50.	Rzeczpospolita wzorem tolerancji religijnej	Zapoznanie z historią Kościoła dotyczącą podziałów religijnych. Ukazanie konfederacji warszawskiej jako wzoru tolerancji dla pokojowego współistnienia różnych wyznań.	Wyjaśnia teksty biblijne dotyczące misyjnego nakazu Chrystusa, szacunku św. Pawła dla pogan, modlitwy Pana Jezusa o jedność Jego wyznawców. Przedstawia najważniejsze wydarzenia dotyczące rozłamu w Kościele. Wyjaśnia założenia konfederacji warszawskiej oraz religijne, polityczne i społeczne skutki tej uchwały.	Wskazuje, jak może troszczyć się o jedność w swoim środowisku życia. Uzasadnia konieczność modlitwy o jedność chrześcijan. Wyjaśnia, jak jego zachowanie może wpływać na pokój we wspólnotach, w których żyje.	Okazuje szacunek wobec wyznawców innych religii i chrześcijan innych wyznań. Modli się o jedność chrześcijan. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.	Pogadanka, wykład, analiza tekstu źródłowego, opowiadanie, praca z podręcznikiem, celebrowanie liturgiczna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, prezentacja multimedialna.	Historia: ukazanie historii rozłamów w Kościele i ich wpływu na życie religijne, polityczne i społeczne oraz zapoznanie uczniów z ideą tolerancji religijnej w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem konfederacji warszawskiej. Wiedza o społeczeństwie: ukazanie zróżnicowania religijnego w społeczeństwie polskim oraz wyjaśnienie podstawowych zasad tolerancji religijnej.	E.3. F.3.
51.	Kościół w obronie narodu polskiego	Ukazanie troski Kościoła w zmaganiach o zachowanie niepodległości	Interpretuje teksty biblijne zachęcające chrześcijan do miłości ziemskiej	Wyjaśnia rolę Jasnej Góry i obecności Matki Bożej w życiu narodu polskiego.	Jako Polak identyfikuje się z Kościołem. Interesuje się historią własnego	Pogadanka, wykład, inscenizacja, prezentacja multimedialna,	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, prezentacja multimedialna (obraz	Język polski: zachęta do lektury <i>Trylogii</i> – perły polskiej literatury. Historia: historia Polski w czasie potopu	E.3.

		Polski oraz tożsamości i godności narodu polskiego.	ojczyzny. Wyjaśnia rolę Kościoła i kultu Matki Bożej w czasie potopu szwedzkiego. Wyjaśnia podstawowe założenia ślubów lwowskich króla Jana Kazimierza. Interpretuje główne założenia ks. Stanisława Papczyńskiego mające na celu naprawę Rzeczypospolitej i zachowanie tożsamości narodu polskiego.	Opowiada o najważniejszych momentach obecności Kościoła w życiu narodu polskiego. Argumentuje potrzebę osobistej odpowiedzialności za swój kraj.	kraju oraz jego literaturą. Modli się za swoją Ojczyznę. Walczy ze swoimi wadami, podejmując pracę nad sobą.	analiza tekstu źródłowego.	Matki Bożej Częstochowskiej, obraz Matki Bożej Łaskawej ze Lwowa, portret św. Stanisława Papczyńskiego, fragment filmu <i>Potop</i> reż. Jerzego Hofmana), teksty źródłowe, korona, peleryna.	szwedzkiego, przyczyny upadku Rzeczypospolitej.	
52.	Aniołowie w historii zbawienia	Przypomnienie, utrwalenie i pogłębienie wiadomości na temat duchów czystych – aniołów.	Wyjaśnia, kim są aniołowie. Opowiada o roli aniołów w historii zbawienia. Wyjaśnia znaczenie imion i zadania, jakie powierzył Pan Bóg archaniołom: Michałowi, Rafałowi, Gabrielowi. Opisuje zadania Anioła Stróża wobec ludzi.	Odnajduje w Piśmie Świętym podane teksty biblijne (Łk 1,26-38; Mt 2,13-14). Analizuje fragmenty Pisma Świętego opowiadające o działalności aniołów (Ps 91,9-13; Ap 7,11-12). Redaguje tekst modlitwy do Anioła Stróża.	Modli się do Anioła Stróża i archaniołów. Wie, że w liturgii święto Świętych Archaniołów: Michała, Rafała i Gabriela obchodzimy 29 września, a Aniołów Stróżów wspominamy 2 października. Wyraża wdzięczność aniołom za opiekę w życiu.	Rozmowa kierowana, opowiadanie, analiza tekstu, diagram, praca z podręcznikiem, praca z kartami pracy, krótki wykład, projekcja materiału, notatka.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, Katechizm Kościoła katolickiego dla młodych „Youcat”, Internet, komputer, projektor.	Język polski: analiza i interpretacja tekstów – fragmentów Pisma Świętego i tekstów z podręcznika, tworzenie spójnych wypowiedzi ustnych i pisemnych. Słownictwo religijne: anioł, archanioł, Anioł Stróż, wspólnota, historia zbawienia.	A.11.
53.	Różaniec	Przypomnienie,	Definiuje	Redaguje	Opowiada, w jaki	Rozmowa	Pismo Święte,	Język polski: analiza	D.5.

	streszczeniem Ewangelii	utrwalenie i pogłębienie wiadomości na temat modlitwy różańcowej.	modlitwę różańcową. Opowiada o święcie Matki Bożej Różańcowej. Uzasadnia, dlaczego różaniec jest streszczeniem Ewangelii. Opisuje, w jaki sposób powstała modlitwa różańcowa. Wymienia części różańca świętego.	rozważanie wybranej tajemnicy różańca (określa m.in., jakie wydarzenie w niej wspominamy i do czego nas Pan Bóg wzywa). Projektuje plakat, który będzie przypominał uczniom całej szkoły o modlitwie różańcowej w październiku.	sposób należy modlić się na różańcu. Wskazuje, dlaczego wielu ludziom trudno jest modlić się na różańcu. Wzmacnia swoją wdzięczność za modlitwę różańcową.	kierowana, opowiadanie, analiza tekstu, diagram, praca z podręcznikiem, praca z kartami pracy, krótki wykład, projekcja prezentacji multimedialnej, notatka.	podręcznik ucznia, karty pracy, Internet, komputer, projektor.	tekstu – świadectwa i fragmentów z podręcznika, tworzenie spójnych wypowiedzi ustnych i pisemnych. Wychowanie do życia w rodzinie: wspólna modlitwa różańcowa, wyrażanie wdzięczności rodzicom, szacunek dla wspólnoty eklezjalnej. Plastyka: zaprojektowanie plakatu. Słownictwo religijne: chrzest, różaniec, modlitwa kontemplacyjna, streszczenie Ewangelii, wspólnota, Lepanto.	
54.	Uroczystość Wszystkich Świętych	Pogłębienie wiadomości na temat uroczystości Wszystkich Świętych. Motywowanie do realizacji powołania do świętości.	Określa, czym jest świętość i niebo. Opowiada o uroczystości Wszystkich Świętych. Wyjaśnia, na czym polega naśladowanie świętych.	Sporządza instrukcję na temat „Jak zostać świętym?”. Układa modlitwę wstawieniczą do wybranego świętego lub błogosławionego. Podaje różnicę między uroczystością Wszystkich Świętych a wspomnieniem Wszystkich Wiernych Zmarłych. Redaguje życiorys swojego świętego patrona.	Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy świętych obcowania. Ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa. Podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład świętych.	Rozmowa kierowana, opowiadanie, praca z podręcznikiem, praca z kartami pracy, krótki wykład, analiza tekstu, notatka, projekcja prezentacji multimedialnej.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, Internet, projektor, komputer, Katechizm Kościoła katolickiego dla młodych Youcat, prezentacja multimedialna.	Język polski: tworzenie wypowiedzi, odczytywanie tekstów poprzez przekład intersemiotyczny. Historia: kult świętych, historia Kościoła w Polsce. Wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne w rodzinie, wspólna modlitwa, wyrażanie pamięci. Muzyka: przykłady religijnej muzycznej twórczości ludowej, pieśni ku czci świętych. Plastyka: przykłady obrzędów, zwyczajów, tradycji regionu.	B.2. A.8. E.4.
55.	Wspomnie-	Pogłębienie	Opowiada	Analizuje	Wierzy	Rozmowa	Pismo Święte,	Język polski: tworzenie	B.2.

	nie wiernych zmarłych	wiadomości na temat wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych. Motywowanie do modlitwy za wiernych zmarłych.	o wspomnieniu Wszystkich Wiernych Zmarłych. Definiuje pojęcia: niebo, piekło, czyściec, świętych obcowanie. Wylicza warunki uzyskania odpustu zupełnego i ofiarowania go za zmarłych cierpiących w czyśćcu.	fragmenty Katechizmu Kościoła Katolickiego. Wyjaśnia, w jaki sposób człowiek wierzący może pomóc zmarłym będącym w czyśćcu. Projektuje krótki poradnik dla młodzieży na temat: Jak należy zachowywać się na cmentarzu?	w zmartwychwstanie umarłych. Akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych. Korzysta z możliwości przyjmowania odpustów. Modli się za zmarłych.	kierowana, opowiadanie, praca z podręcznikiem, praca z kartami pracy, krótki wykład, analiza tekstu, krzyżówka, projekcja prezentacji multimedialnej, notatka.	podręcznik ucznia, karty pracy, Katechizm Kościoła Katolickiego, Internet, projektor, komputer, prezentacja multimedialna.	wypowiedzi, odczytywanie tekstów poprzez przekład intersemiotyczny. Wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne w rodzinie, wspólna modlitwa, wyrażanie pamięci. Muzyka: przykłady religijnej muzycznej twórczości ludowej, pieśni ku czci świętych i zmarłych. Plastyka: przykłady obrzędów, zwyczajów, tradycji regionu. Słownictwo religijne: rok liturgiczny, Wszystkich Wiernych Zmarłych, niebo, piekło, czyściec, świętych obcowanie, odpusty.	A.8.
56.	Jezus Królem Wszechświata	Ukazanie Jezusa jako Króla Wszechświata. Uświadomienie, czym jest królestwo Chrystusa. Przypomnienie, że uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego.	Opisuje wydarzenia z życia Jezusa, potwierdzające Jego królewskość. Wymienia tytuły, które wskazują na bóstwo Jezusa. Wymienia przykłady dawania świadectwa wiary przez uczniów Jezusa i pierwszych	Formułuje argumenty za królewskością Jezusa. Planuje działania, mające na celu wyrażenie własnej wiary w Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.	Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Króla. Ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa. Daje świadectwo o Jezusie w życiu codziennym.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, praca z tekstem podręcznika i kartami pracy, projekcja wywiadu, obejrzenie <i>Aktu Przyjęcia Chrystusa za Króla i Pana</i> .	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, Internet, projektor, fragmenty filmu <i>Cristiada, Akt Przyjęcia Chrystusa za Króla i Pana</i> (https://www.youtube.com/watch?v=f3lvcEBNLQg).	Język polski: biblijne prorocтва – znaczenia dosłowne i przenośne, metaforyczne i symboliczne. Historia: historyczność Jezusa, narodziny i rozprzestrzenianie się chrześcijaństwa, cywilizacja Izraela. Słownictwo religijne: rok liturgiczny, uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, Syn Człowieczy, Jezus Król Wszechświata, Jezus Pasterz, królestwo Jezusa.	B.2. A.6.

			chrześcijan.						
57.	Adwent oczekiwaniem na Zbawiciela	Ukazanie Adwentu jako czasu radosnego oczekiwania na przyjście Chrystusa. Przedstawienie sylwetki Jana Chrzciciela jako proroka Adwentu. Przygotowanie uczniów do aktywnego udziału w liturgii i obrzędach Adwentu.	Przedstawia sylwetkę Jana Chrzciciela jako proroka Adwentu. Opowiada o najważniejszych wydarzeniach z życia Jana Chrzciciela. Wyjaśnia, dlaczego Jan Chrzciciel nazywany jest prorokiem Adwentu. Definiuje pojęcie nawrócenia i zna konkretne sposoby jego realizacji. Wymienia tradycje i charakterystyczne elementy liturgii Adwentu.	Wyjaśnia chrześcijański wymiar oczekiwania. Wymienia swoje oczekiwania i tworzy ich właściwą hierarchię. Tłumaczy związek między odpowiednim przygotowaniem się do świąt Bożego Narodzenia i jak najlepszym ich przeżyciem. Argumentuje konieczność podjęcia trudu osobistego nawrócenia.	Uczestniczy w liturgicznych celebracjach Adwentu. Podejmuje konkretne postanowienie adwentowe. Wraz z całą wspólnotą Kościoła oczekuje na przyjście Pana Jezusa.	Praca z tekstem, praca w grupach, analiza tekstu biblijnego, zapisywanie na kartkach swoich oczekiwań, rozmowa kierowana, burza mózgów, odtworzenie filmów i nagrań, analiza tekstu piosenki, elementy wykładu, prezentacja i analiza zdjęć, prezentacja pomocy dydaktycznych.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, projektor, kolorowe kartki, flamastry, magnesy, karty z tekstami biblijnymi i pytaniami, zdjęcia krętej drogi górskiej i prostej autostrady, roratka, wieniec adwentowy, lampion, kalendarz adwentowy	Język polski: czytanie ze zrozumieniem i analiza tekstów biblijnych mówiących o Janie Chrzcicielu. Historia: sytuacja geopolityczna Palestyny za czasów Jezusa i Jana Chrzciciela, kontekst kulturowy poznawanych tekstów biblijnych. Geografia: charakterystyka Pustyni Judzkiej i panujących na niej warunków. Muzyka: wysłuchanie i interpretacja tekstu piosenek. Słownictwo religijne: Jan Chrzciciel, oczekiwanie, Adwent, nawrócenie.	B.2.
58.	Okres Bożego Narodzenia	Przedstawienie najważniejszych informacji związanych z biblijnymi przekazami o Bożym Narodzeniu. Prezentacja wybranych celebrazji liturgicznych okresu Narodzenia Pańskiego.	Interpretuje wybrane teksty biblijne o Bożym Narodzeniu. Opowiada o narodzeniu Jezusa Chrystusa. Ukazuje kontekst biblijny wybranych wydarzeń z dzieciństwa Pana Jezusa.	Ukazuje miłość Boga do człowieka jako główny motyw narodzin Jezusa Chrystusa. Wyjaśnia konieczność duchowego przeżywania uroczystości Bożego Narodzenia. Tłumaczy	W osobistej modlitwie dziękuje Panu Jezusowi za narodziny w Betlejem. Aktywnie uczestniczy w celebracjach liturgicznych okresu Bożego Narodzenia. Zwraca uwagę nie tylko na zewnętrzne przygotowania do świąt, lecz także na	Praca z podręcznikiem, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, burza mózgów, wykład, odsłuchanie nagrań, prezentacja filmu, prezentacja rekwizytów i pomocy dydaktycznych,	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, świeca, zapalki, komputer, projektor, tekst biblijny przygotowany do wyświetlenia, mapa Imperium Rzymskiego lub Palestyny z okresu narodzin Jezusa Chrystusa, obrazy podobizn Oktawiana Augusta i Heroda,	Język polski: tworzenie samodzielnych wypowiedzi, czytanie ze zrozumieniem i analiza tekstów biblijnych o Bożym Narodzeniu. Historia: sytuacja geopolityczna Palestyny w momencie narodzin Jezusa Chrystusa, kontekst historyczny i kulturowy wybranych tekstów biblijnych. Wychowanie do życia	B.2.

		Przygotowanie uczniów do aktywnego przeżywania okresu Narodzenia Pańskiego.	Wymienia najważniejsze tradycje związane ze świętowaniem Bożego Narodzenia.	wewnętrzny związek między poszczególnymi wydarzeniami z dzieciństwa Jezusa Chrystusa.	konieczność przygotowania wewnętrznego.	wspólny śpiew.	zdjęcia bazyliki Narodzenia Pańskiego w Betlejem i groty Narodzenia Pańskiego, nagrania tekstów biblijnych (seria BIBLIA AUDIO superprodukcja), bombka choinkowa, gwiazda z papieru, biały obrus, talerze głęboki i płytki, sztucce, sianko, opłatek, płyta z kolędami, zegar ścienny.	w rodzinie: ukazanie Jezusa, Maryi i Józefa jako wzoru szczęśliwej rodziny, prezentacja tradycji świątecznych umacniających więzi rodzinne. Muzyka: śpiew kolęd.	
59.	Wielki Post czasem nawrócenia	Pogłębienie wiadomości na temat istoty i znaczenia Wielkiego Postu. Motywowanie do udziału w liturgii Wielkiego Postu.	Wyjaśnia znaczenie Wielkiego Postu w życiu człowieka. Wyjaśnia, do czego wzywają słowa wypowiedane przez kapłana w Środę Popielcową w czasie posypywania głów popiołem. Opowiada o liturgii Wielkiego Postu i wymienia nabożeństwa wielkopostne oraz formy pokuty wielkopostnej.	Analizuje fragmenty Pisma Świętego (Mt 4,1-11; Mk 1,12-13; Łk 4,1-13). Tłumaczy, na czym polega różnica między postem ilościowym i jakościowym. Projektuje hasło wzywające młodzież do nawrócenia.	Pogłębia własną pobożność przez uczestnictwo w liturgii Wielkiego Postu. Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy odkupienia. Ufa Bogu i dziękuje za mękę i śmierć Pana Jezusa.	Rozmowa kierowana, opowiadanie, praca z podręcznikiem, praca z kartami pracy, krótki wykład, analiza tekstu, projekcja materiału audio-video i prezentacji multimedialnej, notatka.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, prezentacja multimedialna, projektor, komputer, Internet, nagranie audio-wideo <i>Czy jesteś gotowy?</i> Katechezę można przeprowadzić w oparciu o prezentację multimedialną (www.kulkat.pl).	Język polski: analiza i interpretacja tekstu – opowiadania i wiersza J. Tuwima <i>Chrystusie...</i> , tworzenie spójnych wypowiedzi ustnych i pisemnych, inscenizacja sceny biblijnej, udział w misterium paschalnym. Historia: umiejscawianie w czasie i przestrzeni męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne w rodzinie, w tym wspólne świętowanie, tworzenie atmosfery świętowania, wspólna modlitwa. Muzyka i plastyka: śpiew pieśni wielkopostnych, projektowanie	B.2. C.2.

								i wykonanie kartek świątecznych. Słownictwo religijne: Wielki Post, Wielkanoc, jęłmużna, modlitwa, post.	
60.	Niedziela Męki Pańskiej	Ukazanie najważniejszych wydarzeń Niedzieli Palmowej. Wskazanie, że Jezus jako Pan i Król poprzez swoją mękę i śmierć dokonuje naszego zbawienia. Uzasadnienie, że poprzez udział w liturgii Kościoła wyrażamy naszą łączność z Chrystusem.	Opisuje najważniejsze wydarzenia Niedzieli Palmowej. Wskazuje na związek radosnego wjazdu do Jerozolimy z wydarzeniami męki i śmierci Chrystusa. Analizuje biblijny opis wjazdu Jezusa do Jerozolimy.	Wyjaśnia, które wydarzenia Wielkiego Tygodnia świadczą o tym, że Jezus jest Panem i Królem. Uzasadnia swoją religijną postawę. Zestawia wydarzenie Niedzieli Palmowej z tradycją przygotowania palm i uroczystą procesją.	Angażuje się w przygotowanie uroczystości Niedzieli Palmowej. Wyraża wdzięczność za mękę i śmierć Jezusa przez udział w liturgii. Stara się naśladować Jezusa – Pana i Króla.	Pogadanka, rozmowa kierowana, analiza świadectwa i tekstu biblijnego, praca z podręcznikiem, dialog, praca plastyczna.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, obraz przedstawiający wjazd Jezusa do Jerozolimy, magnetofon CD mp3.	Język polski: analiza tekstu biblijnego, kształtowanie umiejętności argumentacji. Muzyka i plastyka: praca plastyczna, obrzędy i tradycje swojego regionu (przygotowanie palmy). Wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne w rodzinie.	B.2. A.13.
61.	Triduum Paschalne – centrum roku liturgicznego	Pogłębienie wiedzy i przyjęcie prawdy o zbawczej śmierci Jezusa na krzyżu – centralnym wydarzeniu tajemnicy zbawienia. Uwrażliwienie na liturgiczne świętowanie męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa	Przedstawia wydarzenia męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Wymienia znaki liturgiczne związane ze świętowaniem tych wydarzeń.	Wyjaśnia zbawczy sens śmierci Jezusa. Tłumaczy potrzebę i wykazuje pragnienie udziału w Triduum Paschalnym.	Angażuje się w przygotowanie uroczystości Triduum Paschalnego. Wyraża wdzięczność za mękę i śmierć Jezusa przez udział w liturgii. Wierzy w zmartwychwstanie.	Praca w grupach z tekstem podręcznika, przyklejanie do szarego papieru odpowiednich napisów, uzupełnienie tabeli w kartach pracy.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, szary papier, klej, odpowiedniej wielkości kartki z napisami: Triduum Paschalne, Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota, Wigilia Paschalna – Niedziela Zmartwychwstania, odpowiednia liczba kartek dla uczniów, którzy samodzielnie wykonają napisy, lub katecheta	Język polski: odczytywanie tekstów poprzez przekład intersemiotyczny (np. drama, inscenizacja sceny biblijnej, udział w misterium paschalnym). Plastyka: praca plastyczna, obrzędy i tradycje swojego regionu (plan Triduum Paschalnego). Wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne w rodzinie, atmosfera świętowania. Słownictwo religijne:	B.2. A.13.

							przygotowuje je wcześniej	zbawienie, odkupienie, zmartwychwstanie, Triduum Paschalne.	
62.	Niedziela Miłosierdzia Bożego	Ukazanie znaczenia Miłosierdzia Bożego. Wskazanie nowych form kultu Miłosierdzia Bożego objawionych św. s. Faustynie. Uzasadnienie świętowania Niedzieli Miłosierdzia Bożego.	Podaje, kiedy obchodzimy święto Miłosierdzia Bożego. Opowiada o nowych formach kultu Bożego Miłosierdzia. Analizuje biblijny opis spotkania Jezusa Zmartwychwstałego z uczniami.	Wyjaśnia znaczenie miłosierdzia. Opisuje, jak modlić się Koronką do Miłosierdzia Bożego. Uzasadnia, dlaczego należy świętować Niedzielę Miłosierdzia.	Modli się Koronką do Miłosierdzia Bożego. Uczestniczy w świętowaniu Niedzieli Miłosierdzia. Stara się pełnić czyny miłosierdzia.	Pogadanka, rozmowa kierowana, analiza tekstu literackiego i biblijnego, praca z podręcznikiem, praca w grupach, dialog.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, magnetofon mp3, kartki papieru, obraz Jezusa Miłosiernego, różaniec.	Język polski: analiza tekstu literackiego (<i>Krzyżacy</i>) i biblijnego, kształtowanie umiejętności argumentacji. Muzyka: pieśni związane z tajemnicą Bożego Miłosierdzia. Wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne w rodzinie, w tym wspólna modlitwa i wspólne świętowanie. Słownictwo religijne: obraz Jezusa Miłosiernego, święto Bożego Miłosierdzia, Koronka do Bożego Miłosierdzia, Godzina Miłosierdzia, szczenie czci Bożego Miłosierdzia, uczynki miłosierdzia.	B.2. A.13.
63.	Uroczystość Zesłania Ducha Świętego	Zapoznanie z okolicznościami historycznego zesłania Ducha Świętego w dzień Pięćdziesiątnicy. Ukazanie roli Ducha Świętego w życiu Kościoła.	Opisuje okoliczności i przebieg historycznego zesłania Ducha Świętego. Wymienia dary i owoce Ducha Świętego.	Wskazuje na znaczenie zesłania Ducha Świętego w życiu Apostołów. Opisuje poszczególne owoce Ducha Świętego. Argumentuje potrzebę przyjęcia sakramentu bierzmowania.	Angażuje się w przygotowanie uroczystości Zesłania Ducha Świętego. Wyraża wdzięczność za dary i owoce Ducha Świętego przez udział w liturgii. Modli się do Ducha Świętego.	Krzyżówka, tekst do uzupełnienia, rozmowa kierowana, praca z tekstem, śpiew <i>Sekwencji do Ducha Świętego</i> .	Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, Internet, projektor lub telewizor.	Język polski: analiza tekstu biblijnego, kształtowanie umiejętności argumentacji. Muzyka i plastyka: pieśni do Ducha Świętego, praca plastyczna, obrzędy i tradycje swojego regionu. Wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne	B.2. A.14.

								w rodzinie, w tym wspólne świętowanie. Słownictwo religijne: rok liturgiczny, Pięćdziesiątnica, dary i owoce Ducha Świętego, symbole Ducha Świętego.	
64.	Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny	Ukazanie Maryi w tajemnicy Jej wniebowzięcia. Wprowadzenie uczniów w praktykę osobistej modlitwy do Najświętszej Maryi Panny.	Wyjaśnia, jaką prawdę wyraża dogmat o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny. Tłumaczy, dlaczego Maryja została wzięta z ciałem i duszą do nieba. Wymienia najważniejsze wydarzenia z życia Maryi.	Określa związek między wniebowzięciem Najświętszej Maryi Panny a Jej Bożym macierzyństwem i bezgrzesznością. Wyjaśnia związek między wniebowstąpieniem Jezusa Chrystusa i wniebowzięciem Najświętszej Maryi Panny. Tłumaczy prawdziwy sens i cel dobrego, chrześcijańskiego życia na ziemi (wieczne zbawienie w niebie).	Uczestniczy w obchodach świąt maryjnych. Codziennie modli się do Najświętszej Maryi Panny. Podejmuje wysiłek, aby własnym życiem naśladować przykład Maryi.	Praca z tekstem, analiza fragmentu Pisma Świętego, rozmowa kierowana, odtworzenie filmów i nagrań, elementy wykładu, prezentacja i analiza obrazów słynnych malarzy, prezentacja pomocy dydaktycznych, śpiew piosenki.	Pismo Święte, podręcznik ucznia, karty pracy, komputer, projektor, film ukazujący nocne niebo i ciała niebieskie, obrazy Tycjana, Petera Rubensa, Bartolomea Murillo, Charlesa Le Bruna i Annibale Carracciego, nagranie z muzyką poważną, nagranie z piosenką zespołu Mocni w Duchu <i>Maryjo, chcę zamieszkać z Tobą</i> , duży kalendarz ścienny, czerwony marker.	Język polski: czytanie ze zrozumieniem i interpretacja fragmentu Pisma Świętego oraz tekstów z podręcznika ucznia. Przyroda: nawiązania do wiedzy na temat kosmosu (planety Układu Słonecznego, pierwsze lądowanie człowieka na Księżycu). Muzyka: śpiew pieśni wyrażający modlitwę do Najświętszej Maryi Panny, przykłady religijnej muzycznej twórczości ludowej, obrzędów, zwyczajów, tradycji regionu. Plastyka: prezentacja i analiza obrazów słynnych malarzy przedstawiających wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny. Wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne w rodzinie, w tym wspólne świętowanie, organizacja i przeżywanie	B.2. A.13.

									wolnego czasu. Słownictwo religijne: rok liturgiczny, wniebowzięcie, niebo, wspólnota, Matka Boska Zielna, dożynki.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--